

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (harmadik tanács)
2005. december 13. *

A T-397/02. sz. ügyben,

az **Arla Foods AMBA** (székhelye: Viby [Dánia]),

a **Løgismose A/S** (székhelye: Broby [Dánia]),

a **Nordex Food A/S** (székhelye: Dronninglund [Dánia]),

a **Sinai Landmejeri** (székhelye: Broby),

az **Andelsmejeriet Sædager** (székhelye: Hobro [Dánia]),

a **Søvind Mejeri** (székhelye: Horsens [Dánia]),

a **Steensgaard Herregårdsmejeri** (székhelye: Millinge [Dánia]),

a **Mejeriet Grambogård I/S** (székhelye: Tommerup [Dánia]),

a **Kirkeby Cheese Export** (székhelye: Svendborg [Dánia])

(képviseli őket: G. Lett ügyvéd)

felpereseknek,

* Az eljárás nyelve: dán.

támogatja őket:

Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviseli: P. Ormond, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg),

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: H. Støvlbæk, J. Iglesias Buhigues és A.-M. Rouchaud-Joët, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen,

támogatják:

a **Görög Köztársaság** (képviselik: V. Kontolaimos, I. Chalkias és M. Tassopoulou, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

és

a **Syndesmos Ellinikon Viomichanion Galaktokomikon Proïonton (SEV-GAP)** (székhelye: Athén [Görögország], képviseli: N. Korogiannakis ügyvéd)

beavatkozók,

az 1107/96/EK rendelet mellékletének a „feta” név tekintetében történő módosításáról szóló, 2002. október 14-i 1829/2002/EK bizottsági rendelet (HL L 277., 10. o., magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 37. kötet, 195. o.) megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(harmadik tanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, J. Azizi és E. Cremona bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

Jogi háttér

- 1 A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 1992. július 14-i 2081/92/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: alaprendelet; HL L 208., 1. o. magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 13. kötet, 4. o.) az 1. cikkében megállapít bizonyos mezőgazdasági termékek és élelmiszerek eredetmegjelöléseinek és földrajzi jelzéseinek közösségi oltalmára vonatkozó szabályokat.

2 Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint az „eredetmegjelölés: valamely régióinak, meghatározott helynek, vagy – kivételes esetben – országnak az olyan mezőgazdasági termék vagy élelmiszer leírására használatos elnevezése:

– amely e régióból, meghatározott helyről vagy ezen országból származik, és

– amelynek minősége vagy jellemzői főként vagy kizárólag egy adott földrajzi környezetnek és az ahhoz kapcsolódó természeti és emberi tényezőknek, valamint az e meghatározott földrajzi területen folyó termelésnek, feldolgozásnak és előállításnak köszönhető.”

3 Az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Eredetmegjelölésnek kell tekinteni a valamely régióból vagy meghatározott helyről származó, mezőgazdasági terméket vagy élelmiszert jelölő egyes olyan, hagyományos földrajzi vagy akár nem földrajzi elnevezést is, amely eleget tesz a (2) bekezdés a) pontjának második francia bekezdésében említett feltételeknek.”

- 4 Az alaprendelet 3. cikke alapján nem lehet bejegyezni a szokásossá vált elnevezéseket. E rendelet alkalmazásában „szokásossá vált elnevezés” a mezőgazdasági termék vagy az élelmiszer olyan elnevezése, amely – bár arra a helyre vagy régióra utal, ahol e terméket vagy élelmiszert eredetileg állították elő vagy hozták forgalomba – a mezőgazdasági termék vagy az élelmiszer közismert elnevezésévé vált.
- 5 Annak megállapítása érdekében, hogy az elnevezés szokásossá vált-e, vagy sem, az összes tényezőt figyelembe kell venni, különösen:
- az azon tagállamban fennálló körülményeket, ahonnan az elnevezés ered, illetve a fogyasztási területen fennálló körülményeket,

 - a többi tagállamban fennálló körülményeket,

 - a vonatkozó nemzeti vagy közösségi jogszabályokat.
-
- 6 Valamely mezőgazdasági termék vagy élelmiszer elnevezésének oltalom alatt álló eredetmegjelölésként való bejegyzésének meg kell felelnie az alaprendeletben előírt feltételeknek, és különösen az e rendelet 4. cikke (1) bekezdésében meghatározott termékleírásnak. A bejegyzés az említett elnevezésnek közösségi oltalmat biztosít.

- 7 Az alaprendelet 5–7. cikke meghatározza az elnevezés – „normál eljárásnak” nevezett – bejegyzési eljárását, mely lehetővé teszi bármely – ugyanazon mezőgazdasági termékkel vagy élelmiszerral foglalkozó termelők és/vagy feldolgozók társulásaként meghatározott – csoportosulásnak, illetve bizonyos feltételek mellett bármely természetes vagy jogi személynek, hogy bejegyzés iránti kérelmet nyújtson be abban a tagállamban, ahol az adott földrajzi terület található. A tagállam ellenőrzi a bejelentés megalapozottságát, és továbbítja azt a Bizottsághoz. Az, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az elnevezés oltalomra jogosult, közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* az alaprendelet 6. cikke (2) bekezdésében részletezett különleges adatokat.
- 8 Az alaprendelet 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában való, a 6. cikk (2) bekezdésében említett közzététel időpontjától számított hat hónapon belül bármely tagállam kifogással élhet a bejegyzés ellen.

(2) A tagállamok illetékes hatóságainak biztosítaniuk kell, hogy a jogos gazdasági érdekét igazoló személyek megtekinthessék a bejelentést. Ezen túlmenően, valamint a tagállamokban fennálló körülményeknek megfelelően, a tagállamok betekintést biztosíthatnak más, jogos érdekekkel rendelkező felek számára is.

(3) Bármely, jogos érdeke révén érintett természetes vagy jogi személy kifogást tehet a szándékozni kívánt bejegyzés ellen azon tagállam illetékes hatóságához elküldött, megfelelően indokolt nyilatkozat útján, amelyben lakik, vagy ahol letelepedett. Az

illetékes hatóság a megállapított határidőkön belül megteszi az ezen észrevétel vagy kifogás figyelembevételéhez szükséges intézkedéseket.

[...]"

- 9 Ha egyik tagállam sem értesíti a Bizottságot a bejelentett bejegyzés elleni kifogási nyilatkozatról, az elnevezést be kell vezetni a Bizottság által vezetett, az „Oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartása” elnevezésű nyilvántartásba.
- 10 Elfogadható kifogás esetén, amennyiben az érintett tagállamok nem jutnak megállapodásra egymás között az alaprendelet 7. cikke (5) bekezdésének értelmében, a Bizottság az e rendelet 15. cikkében megállapított eljárás alkalmazásával hoz határozatot (szabályozó bizottsági eljárás). Az alaprendelet 7. cikke (5) bekezdésének b) pontja úgy rendelkezik, hogy a Bizottság „a hagyományos tisztességes eljárás elve és a tényleges összetéveszthetőség” figyelembevételével hoz határozatot.
- 11 ~~Az alaprendelet 17. cikke meghatároz egy „egyszerűsített eljárásnak” nevezett bejegyzési eljárást, amely eltér a normál eljárástól. Ezen eljárás alapján a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy a náluk jogi oltalom alatt álló elnevezések, illetve a használat alapján elismert elnevezések közül melyeket szándékoznak e rendeletnek megfelelően bejegyezni. A 15. cikkben előírt eljárás értelemszerűen alkalmazandó. A rendelet 17. cikke (2) bekezdésének második mondatában megállapításra kerül, hogy a 7. cikk szerinti kifogásolási eljárás nem alkalmazható az egyszerűsített eljárás keretében.~~

A jogvita alapjául szolgáló tények

- 12 Az 1994. január 21-i levelében a görög kormány a „feta” elnevezés oltalom alatt álló eredetmegjelölésként való bejegyzést kérte a Bizottságtól az alaprendelet 17. cikke alapján.
- 13 A Bizottság 1996. január 19-én olyan rendeletre irányuló javaslatot nyújtott be az alaprendelet 15. cikke alapján felállított szabályozó bizottsághoz, mely tartalmazta a földrajzi jelzésként vagy oltalom alatt álló eredetmegjelölésként bejegyezhető elnevezések listáját, az alaprendelet 17. cikkével összhangban. E listában szerepelt a „feta” kifejezés. Mivel a szabályozó bizottság nem nyilvánított véleményt a javaslatról a megállapított határidőn belül, a Bizottság azt 1996. március 6-án a Tanács elé terjesztette, az alaprendelet 15. cikke negyedik albekezdésével összhangban. A Tanács nem hozott határozatot az alaprendelet 15. cikke ötödik albekezdésében meghatározott három hónapos határidőn belül.
- 14 Következésképpen, az alaprendelet 15. cikke ötödik bekezdésével összhangban, a Bizottság 1996. június 12-én elfogadta a földrajzi jelzések és eredetmegjelölések bejegyzéséről szóló, 1996. június 12-i 1107/96/EK rendeletet (HL L 148., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 3. fejezet, 19. kötet, 176. o.) a[z alaprendelet] 17. cikkében megállapított eljárás szerint. Az 1107/96 rendelet 1. cikkével összhangban a „feta” elnevezés – mely e rendelet mellékletének A. részében a „Sajtok” címszó, és a „Görögország” címszó alatt szerepel – oltalom alatt álló eredetmegjelölésként került bejegyzésre.
- 15 A C-289/96., C-293/96. és C-299/96. sz., Dánia, Németország és Franciaország kontra Bizottság egyesített ügyekben 1999. március 16-án hozott ítéletében

[EBHT 1999., I-1541. o.] a Bíróság semmisnek nyilvánította az 1107/96 rendeletet a „feta” elnevezés oltalom alatt álló eredetmegjelölésként való bejegyzése vonatkozásában. A Bíróság ítéletében megállapította, hogy a Bizottság annak vizsgálatakor, hogy a „feta” szokásossá vált elnevezés-e, nem vette kellőképpen figyelembe az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott összes tényezőt.

16 Ezen ítéletet követően a Bizottság 1999. május 25-én elfogadta az 1107/96 rendelet mellékletének módosításáról szóló 1070/1999/EK rendeletet, mely a „feta” elnevezést törölte az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásából és az 1107/96 rendelet mellékletéből (HL L 130., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 274. o.).

17 A Bizottság, miután utólag újra megvizsgálta a görög kormány bejegyzési kérelmét, olyan rendeletre irányuló javaslatot nyújtott be a szabályozó bizottsághoz az alaprendelet 15. cikke második bekezdése alapján, melyben az alaprendelet 17. cikke alapján a „feta” elnevezés oltalom alatt álló eredetmegjelölésként való bejegyzését javasolja az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába. Mivel a szabályozó bizottság nem nyilvánított véleményt a javaslatról a megállapított határidőn belül, a Bizottság azt a Tanács elé terjesztette, az alaprendelet 15. cikkének negyedik bekezdésével összhangban.

18 Mivel a Tanács nem hozott határozatot a javaslatról az alaprendelet 15. cikkének ötödik bekezdésében meghatározott határidőn belül, 2002. október 14-én a Bizottság elfogadta az 1107/96/EK rendelet mellékletének a „feta” elnevezés tekintetében történő módosításáról szóló, 2002. október 14-i 1829/2002/EK rendeletet (HL L 277., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 37. kötet, 195. o., a továbbiakban: megtámadott rendelet). E rendelet értelmében a „feta” elnevezés ismét bejegyzésre került mint oltalom alatt álló eredetmegjelölés, és hozzáadták az 1107/96 rendelet melléklete A. részének „Sajtok” és „Görögország” címszavaihoz.

Eljárás

- 19 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. december 19-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek az alábbi keresetet indították.
- 20 2003. február 5-i levelében a Bizottság az eljárás felfüggesztését kérte, a C-465/02. és C-466/02. sz. ügyekben hozandó ítélet meghozataláig.
- 21 2003. február 26-i levelükben a felperesek kifogást emeltek a felfüggesztés iránti kérelem ellen.
- 22 2003. március 19-i határozatában az Elsőfokú Bíróság elutasította a felfüggesztés iránti kérelmet.
- 23 A Bizottság az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. június 5-én benyújtott külön iratban elfogadhatatlansági kifogást emelt az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 114. cikke alapján.
- 24 A felperesek 2003. augusztus 20-án benyújtották e kifogással kapcsolatos írásbeli észrevételeiket.
- 25 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. április 16-án és május 9-én benyújtott kérelmében a Görög Köztársaság és a Syndesmos Ellinikon Viomichanion Galaktokomikon Proïonton (SEV-GAP) (Görög Tejipari Egyesület) kérte, hogy beavatkozhasson a Bizottság kérelmeinek támogatására.

- 26 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. május 2-án benyújtott kérelmében Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kérte, hogy a felperesek kérelmeinek támogatására beavatkozhasson.
- 27 2003. szeptember 8-i végzésében az Elsőfokú Bíróság engedélyezte a Görög Köztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága részére a beavatkozást.
- 28 2003. október 21-én a Görög Köztársaság beavatkozási beadványt nyújtott be a Bizottság kérelmeinek támogatására.
- 29 2004. március 23-i végzésében az Elsőfokú Bíróság engedélyezte a SEV-GAP részére a beavatkozást.
- 30 2004. május 10-én a SEV-GAP beavatkozási beadványt nyújtott be a Bizottság kérelmeinek támogatására.
- 31 Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága nem nyújtott be beavatkozási beadványt az előírt határidőn belül.

A felek kérelmei

- 32 A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a megtámadott rendeletet;

- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 33 Elfogadhatatlansági kifogásában a Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.
- 34 Az elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatos észrevételeikben a felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa el az elfogadhatatlansági kifogást.
- 35 A beavatkozási beadványaikban a Görög Köztársaság és a SEV-GAP azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

- 36 Jelen keresettel a felperesek a megtámadott rendelet megsemmisítését kériik.
- 37 A Bizottság, valamint az azt támogató Görög Köztársaság és a SEV-GAP úgy vélik, hogy a kereset elfogadhatatlan azon az alapon, hogy a felpereseknek nincs keresetösségi joguk az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében. A Görög Köztársaság fenntartja továbbá, hogy a keresetet elkésve nyújtották be.
- 38 Az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság az ügy érdemét nem érintve dönthet elfogadhatatlanság tárgyában. Ugyanezen cikk 3. §-a szerint, amennyiben az Elsőfokú Bíróság másként nem határoz, az eljárás a továbbiakban szóbeli. Az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy jelen ügyben az iratok alapján, a szóbeli szakasz megnyitása nélkül meg tudja hozni határozatát a Bizottság által emelt kifogásról.

A kereset elkésettségén alapuló, a Görög Köztársaság által emelt elfogadhatatlansági kifogásról

- 39 A Görög Köztársaság fenntartja, hogy a kereset elfogadhatatlan azon az alapon, hogy azt az előírt határidőn túl nyújtották be. A megtámadott rendeletet 2002. október 15-én tették közzé, és a keresetet csak 2002. december 19-én nyújtották be, az EK 230. cikk ötödik bekezdésében meghatározott két hónapos határidőt nem tartották tehát tiszteletben.

- 40 Meg kell állapítani, hogy ez az elfogadhatatlansági kifogás nyilvánvalóan nem megalapozott. Az eljárási szabályzat 102. cikkének 1. §-ával összhangban ugyanis az eljárás kezdeményezésére nyitva álló határidőt csak az aktusnak a kihirdetésétől számított tizennegyedik nap végétől kell számítani. Ehhez hozzá kell számítani az eljárási határidőknek az eljárási szabályzat 102. cikke 2. §-ában előírt távolsági határidőt, vagyis további tíz napot. Következésképpen a jelen keresetet az előírt határidőn belül nyújtották be.

A felperesek kereshetőségi jogának hiányán alapuló elfogadhatatlansági kifogásról

A felek érvei

- 41 A Bizottság, a Görög Köztársaság és a SEV-GAP fenntartja, hogy a kereset – az EK 249. cikk második bekezdése értelmében – egy általános hatályú rendelettel kapcsolatos, valamint hogy a felpereseket nem érinti személyükben a megtámadott rendelet.
- 42 A felperesek úgy ítélik meg, hogy a kereset elfogadható. Úgy érvelnek, hogy az a tény, hogy a megtámadott rendelet általános hatályú rendelet formájában jelenik meg, nem zárja ki, hogy az őket személyükben és közvetlenül érintse. Őt érvet hoznak fel e tekintetben.
- 43 A felperesek elsőként fenntartják, hogy személyükben érintettek, amennyiben különleges joguk van a „feta” vagy a „dansk Feta” elnevezés használatára. Úgy ítélik meg, hogy a megtámadott aktus hátrányosan érinti egyrészt a „feta” név használatához fűződő történelmileg megalapozott jogukat, másrészt pedig a jogi oltalom alatt álló „dansk Feta” elnevezés dán termelőként történő használatához fűződő jogukat, amennyiben ez a rendelet a görög termelőknek kizárólagos jogot biztosít a „feta” elnevezés használatára. Úgy érvelnek, hogy a dán szabályozással

összhangban „dansk Feta” elnevezés alatt készítenek sajtból fetát, mely fenntartja ennek az elnevezésnek a használatát a dán fetatermelők számára. Előadják továbbá, hogy a „dansk Feta” elnevezésnek „minőségstanúsító jelzés” értéke is van, amely lehetővé teszi annak jelzését, hogy valamely termék eleget tesz bizonyos, törvény által meghatározott, az eredetre, az összetételre, termelési módra és a termék minőségére vonatkozó kritériumnak.

44 Érvelésük alátámasztására a felperesek a Bíróság C-309/89. sz., Codornú kontra Tanács ügyben 1994. május 18-án hozott ítéletére (EBHT 1994., I-1853. o.), valamint az Elsőfokú Bíróság T-114/96. sz., Biscuiterie-confiserie LOR és Confiserie du Tech kontra Bizottság ügyben 1999. március 26-án hozott végzésére (EBHT 1999., II-913. o.) és a T-215/00. sz., La Conquete kontra Bizottság ügyben 2001. január 30-án hozott végzésére (EBHT 2001., II-181. o.) hivatkoznak.

45 E tekintetben azt állítják, hogy ezen ítélkezési gyakorlat értelmében nemzeti szinten szerzett, hasonló különleges jogot élveznek, mivel Dániában oltalom alatt álló joguk volt a „dansk Feta” elnevezés használatára, amely a 2081/92 rendelettel nyújtott oltalomhoz hasonló védelmet biztosított. A felperesek szerint ezen jog rendszeres használata egyedi a dán termelőkre nézve, és kárt okozna nekik a „feta” elnevezés bejegyzése, mivel megakadályozná őket a fogyasztók körében széles körben elfogadott elnevezés használatában.

46 Másodsorban a felperesek úgy ítélik meg, hogy a helyzetüket egyéníti, hogy ők képviselik a legjelentősebb fetasajt-termelést az Európai Unióban. Az Arla Foods AMBA így a legnagyobb egyéni fetasajt-termelő a Közösségen belül, 15 609 tonnás termeléssel 2001-ben. A felperesek össztermelése továbbá az 1988–1995 közötti időszakban átlagosan az Európai Unión belüli fetasajt-termelés 39%-át, 2001-ben pedig 13%-át képviselte.

- 47 Harmadrészt a felperesek fenntartják, hogy helyzetüket egyéníti, hogy a „feta” elnevezés bejegyzése a verseny szemszögéből tekintve kizárólag a görög termelők érdekét szolgálja. E tekintetben megerősítik, hogy a „feta” görög eredetmegjelölésként való bejegyzése hatással lesz a helyzetükre, különösen azért, mert a görög termelők – akiknek kizárólagos joga a „feta” elnevezés használata – a felperesek legnagyobb versenytársai az európai piacon.
- 48 Negyedrészt a felperesek úgy ítélik meg, hogy ha a Bizottság köteles figyelembe venni az általa elfogadni készült jogi aktus bizonyos egyénre gyakorolt következményeit, ezek az egyének egyéníthetőek. Jelen esetben úgy ítélik meg, hogy a Bizottság jelenleg ilyen helyzetben van, nevezetesen az alaprendelet 3. cikke tekintetében, amelyből következik, hogy a Bizottság köteles figyelembe venni az eredetmegjelölés bejegyzésének kifogásolásakor más tagállamokban létező és jogszerűen forgalmazott termékeket. Érvelésük alátámasztásaként az Elsőfokú Bíróság T-177/01. sz., Jégo-Quéré kontra Bizottság ügyben 2002. május 3-án hozott ítéletére (EBHT 2002., II-2365. o.) hivatkoznak.
- 49 Ötödsorban a felperesek úgy érvelnek, hogy a hatékony bírói jogvédelem elvére tekintettel személyükben érintettek. Megerősítik, hogy nem kaptak választ a C-317/95. sz., Canadane Cheese Trading AMBA ügyben (EBHT 1997., I-4681. o.) a Bírósághoz előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre, mivel a kérdést előterjesztő bíróság azt visszavonta. Fenntartják továbbá, hogy az átmeneti időszak alatt nincs keresetösségi joguk a nemzeti bíróságok előtt, mivel csak az átmeneti időszak leteltét követően járhat rájuk nézve jogi következményekkel a sajt „dansk Feta” elnevezés alatt történő forgalmazása. Fenntartják végül, hogy az egyéni érdek fogalmát azonos módon kell alkalmazni a görög és a dán termelőkre nézve. Tekintettel arra, hogy ha a „feta” elnevezés bejegyzése iránti görög kérelmet elutasították volna, akkor a görög termelők megtámadhatták volna ezt a határozatot, jelen esetben ugyanezt kell alkalmazni a felperesekre a rájuk nézve negatív határozat vonatkozásában.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 50 Az EK 230. cikk negyedik bekezdése úgy rendelkezik, hogy bármely természetes vagy jogi személy eljárást indíthat az olyan határozat ellen, amelyet ugyan rendeletként hoztak, de őt közvetlenül és személyében érinti.
- 51 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a rendelet és a határozat közötti megkülönböztetési ismerv a kérdéses jogi aktus általános hatályában vagy annak hiányában keresendő (a Bíróság C-10/95. P. sz., Asocarne kontra Tanács ügyben 1995. november 23-án hozott végzésének [EBHT 1995., I-4149. o.] 28. pontja és a C-87/95. P. sz., CNPAAP kontra Tanács ügyben 1996. április 24-én hozott végzésének [EBHT 1996., I-2003. o.] 33. pontja). Valamely jogi aktus általános hatályú, amennyiben objektíven meghatározott helyzetekre vonatkozik, és jogi hatásait absztrakt módon meghatározott személyek kategóriáinak tekintetében fejti ki (lásd az Elsőfokú Bíróság T-482/93. sz., Weber kontra Bizottság ügyben 1996. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-609. o.] 55. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 52 Jelen ügyben a megtámadott rendelet az eredetmegjelöléseknek az alaprendeletben meghatározott oltalmát biztosítja a „feta” elnevezés számára. Ezen oltalom abban áll, hogy a „feta” elnevezés használatát fenntartja a meghatározott földrajzi területről származó termelők számára, akiknek a termékei megfelelnek a termékleírásban a feta készítéséhez előírt földrajzi és minőségi feltételeknek. A megtámadott rendelet minden olyan vállalkozásnak, amelynek termékei megfelelnek az előírt földrajzi és minőségi feltételeknek, elismeri a jogát arra, hogy e termékeit a fent említett elnevezés alatt hozza forgalomba, és megtagadja e jogot minden olyan vállalkozástól, melynek termékei nem felelnek meg e feltételeknek, amelyek azonosak minden vállalkozás tekintetében. A megtámadott rendelet egyaránt vonatkozik minden jelenlegi és jövőbeni fetakészítőre, azokra, akik jogosultak ezen elnevezés használatára, valamint azokra is, akik az átmeneti időszak lejártával nem használhatják azt. Nem csupán a tagállamok termelőire vonatkozik, hanem harmadik országok azon meghatározatlan számú termelője tekintetében is joghatásokkal bír, akik jelenleg vagy a jövőben a Közösség területére kívánnak feta sajtot importálni (az Elsőfokú Bíróság T-370/02. sz., Alpenhain-Camembert-Werk és társai kontra Bizottság ügyben 2004. július 6-án hozott végzésének [EBHT 2004., II-2097. o.] 54. pontja).

- 53 A megtámadott rendelet az EK 249. cikk második bekezdése értelmében ezért általános hatályú intézkedésnek minősül. Objektíven meghatározott helyzetekre vonatkozik, és joghatásait absztrakt módon meghatározott személyek kategóriáinak tekintetében fejt ki (az Alpenhain-Camembert-Werk és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás az 52. pontban] 55. pontja). Ezen általános hatály végeredményében a szóban forgó szabály célkitűzéséből következik, azaz hogy mindenkire kötelező hatállyal és az Európai Közösség egészében oltalom alá helyezze a jogszerűen bejegyzett eredetmegjelöléseket és földrajzi jelzéseket.
- 54 Ugyanakkor nem kizárt annak a lehetősége, hogy valamely rendelkezés, mely jellege vagy alkalmazási területe okán általános hatályú, valamely természetes vagy jogi személyt személyében érinthet. Ez a helyzet áll elő, amikor a szóban forgó jogi aktus olyan tulajdonságaiból adódóan érint valamely személyt, amelyek rá sajátosan jellemzőek, illetve valamely olyan körülményből adódóan, amely megkülönbözteti minden egyéb személytől, és ennél fogva egy határozat címzettjéhez hasonló módon őt egyéníti (a Bíróság 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ügyben 1963. július 15-én [EBHT 1963., 197., 223. o.], a Codorníu kontra Tanács ügyben hozott ítélet [hivatkozás a 44. pontban] 19. és 20. pontja, és az Alpenhain-Camembert-Werk és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás az 52. pontban] 56. pontja).
- 55 Jelen esetben a felperesek által előadott érvek a legkevésbé sem teszik lehetővé valamely, rájuk sajátos módon jellemző tulajdonság, vagy valamely, őket megkülönböztető körülmény megállapítását, melynél fogva a többi érintett gazdasági szereplőhöz képest egyéníthetőek lennének. Ellenkezőleg, a felperes vállalkozásokat a megtámadott rendelet gazdasági szereplő minőségükben érinti, amelyek az oltalom alatt álló „feta” eredetmegjelölés használatához előírt feltételeknek nem megfelelő sajtot készítenek, illetve hoznak forgalomba. A felperesek tehát ugyanúgy érintettek, mint az összes többi vállalkozás, akiknek a termékei nem felelnek meg a szóban forgó közösségi rendelkezések követelményeinek.
- 56 Elsőként azon érvet illetően, mely szerint a felperesek személyükben érintettek, mivel sajátos joguk van a „feta” vagy a „dansk Feta” elnevezés használatára, legelőször is meg kell jegyezni, hogy nem vitatott, hogy a hivatkozott „dansk Feta”

elnevezés az alaprendelettel összhangban nem minősül oltalom alatt álló eredetmegjelölésnek vagy földrajzi jelzésnek. A védjegyek területén fennálló helyzettel éppen ellentétben, ahol a nemzeti és a közösségi szinten szervezett védelem rendszere egymás mellett létezik, a fenti eredetmegjelölések és földrajzi jelzések csak akkor részesülhetnek oltalomban valamennyi tagállamban, ha az alaprendelettel összhangban közösségi szinten bejegyezték őket. Meg kell továbbá jegyezni, hogy a felperesek nem hivatkoztak arra sem, hogy a Dán Királyság az alaprendelet 17. cikke értelmében közölte a Bizottsággal, hogy a „dansk Feta” elnevezés törvényi oltalom alatt álló elnevezés. Ebből következik, hogy a dán szabályozás nem nyújt a felpereseknek a Codorníu kontra Tanács ügy [hivatkozás a 44. pontban] felperese által birtokolt védjegyjoghhoz hasonló különleges jogot.

57 Ezt követően megállapítandó, hogy jelen esetben a felperesek nem igazolták, hogy a „feta” és a „dansk Feta” elnevezés általuk történő használata hasonló különleges jogból eredne, amelyet nemzeti vagy közösségi szinten szereztek a megtámadott rendelet elfogadása előtt, és amelyet ez utóbbi hátrányosan érint, a Codorníu kontra Tanács ügyben hozott ítélet [hivatkozás a 44. pontban] és a La Conquete kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás a 44. pontban] 46. pontja értelmében.

58 Az a tény, hogy a felperesek hosszú ideje „feta” és „dansk Feta” elnevezés alatt forgalmazták termékeiket, nem biztosít számukra külön jogot a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint. A felperesek helyzete ennél fogva nem különbözik azon többi gazdasági szereplő helyzetétől, akik termékeiket szintén „feta” vagy „dansk Feta” néven forgalmazták, és akik a továbbiakban nem használhatják az ezentúl az eredetmegjelölésként való bejegyzése által oltalmat élvező elnevezést. (ebben az értelemben lásd az Alpenhain-Camembert-Werk és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás az 52. pontban] 66. pontját).

59 A „dansk Feta” elnevezésre vonatkozó dán szabályozás nem kérdőjelezi meg ezt a megállapítást.

- 60 Egyrészt ez a szabályozás nem olyan jellegű, amely egyéníti a felperesek helyzetét, mivel a dán szabályozás által meghatározott feltételeknek megfelelő sajtot előállító minden termelőre alkalmazandó.
- 61 Másrészt ez a szabályozás nem nyújt a felperesek számára semmilyen különleges jogot. Amint ugyanis az ügy irataiból és a Dánia és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet [hivatkozás a 15. pontban] 63. pontjából következik, mely szerint „a dán kormány szerint 1963 óta léteznek ebben a tagállamban arra vonatkozó jogszabályok, amelyek előírják, hogy az itt előállított fetát egyértelmű »dán feta« címkével kell ellátni”, a felperesek által hivatkozott dán szabályozás a szóban forgó sajt eredetjelzésének kötelezettségére korlátozódik.
- 62 A szóban forgó szabályozás nem minősül tehát a felpereseknek különleges jogokat biztosító intézkedésnek, hanem – éppen ellenkezőleg – előírja számukra azt a kötelezettséget, hogy a termékükhöz a „dán” pontosítást hozzátegyék a feta sajt Dániában való gyártásának és forgalmazásának engedélyezésekor.
- 63 A felperesek nem hivatkozhatnak ezért a dán szabályozásra annak fenntartása érdekében, hogy olyan különleges helyzetben vannak, amely igazolja, hogy a megtámadott rendelettel szembeni keresetindítási jogot számukra elismerjék a Közösségen belüli minden más, nevezetesen franciaországi vagy németországi termelővel szemben, akik szabadon állíthatnak elő és forgalmazhatnak feta sajtot anélkül, hogy kötelesek lennének ennek érdekében feltüntetni a termékük földrajzi eredetét pontosító jelzést.
- 64 A felperesek fenntartják továbbá, hogy a dán szabályozást minőségtanúsító jelzésnek kell tekinteni.

- 65 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy – mint az ügy irataiból kiderül – ezt a dán szabályozást nem a dán feta esetleges egyedi jellemzőinek védelme vagy kiemelése érdekében fogadták el, hanem azt a célt szolgálja, hogy tisztességes és korrekt tájékoztatást adjon a fogyasztónak, elkerülve a görög fetával való összevetésszerűséget. A dán szabályozás továbbá a Dániában előállított számos egyéb olyan sajt esetében is előírja a „dán” jelző feltüntetését, amelyek más tagállamokból vagy harmadik országokból erednek (grana, munster, gouda, stb.).
- 66 Megállapítandó tehát, hogy a felperesek nem adták elő annak indokait, amelyek alapján megállapítható volna, hogy a fenti szabályozás minőségstanúsító jelzésnek tekinthető, és az ilyen minőségstanúsító jelzés összeegyeztethetőségét sem igazolták az EK 28. és 30. cikkével. Az ítélkezési gyakorlatból ugyanakkor az következik, hogy a minőség megjelöléséhez kapcsolódó jog – az eredetmegjelölésre és az eredetjelzésre alkalmazandó szabályok kivételével – kizárólag a terméknek valamely hasonló, gyengébb minőségű termékhez viszonyított minőségéből eredő, belső, objektív tulajdonságaitól függhet, és nem attól a földrajzi helytől, ahol a gyártás valamely szakasza zajlott; és hogy ezek a minőségmegjelölések nem kapcsolódhatnak a szóban forgó termékek gyártási folyamatának nemzeti helyszínéhez, hanem kizárólag a belső, objektív jellemzők meglétéhez, amelyek biztosítják a termék törvény által előírt minőségét (ebben az értelemben lásd a 13/78. sz. Eggers-ügyben 1978. október 12-én hozott ítélet [EBHT 1978., 1935. o.] 24. és 25. pontját; a C-325/00. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2002. november 5-én hozott ítéletet [EBHT 2002., I-9977. o.] és a C-6/02. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2003. március 6-án hozott ítéletet [EBHT 2003., I-2389. o.]).
- 67 Mindenesetre, még ha feltételezhetően a fenti dán szabályozás minőségstanúsító jelzésnek tekinthető is, ez az egyetlen körülmény nem elegendő ahhoz, hogy egyénítse a felpereseket a dán szabályozással előírt kötelezettségeknek megfelelő más fetatermelőktől.
- 68 Pontosítani kell továbbá, hogy a felpereseknek biztosított külön jog hiányát megerősíti az a tény, hogy a helyzetre kifejezetten az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdése irányadó – absztrakt és általános módon –, mely egy átmeneti időszakot ír

elő, mely különbségtétel nélkül minden termelőnek – bizonyos feltételek mellett – megfelelően hosszú alkalmazkodási időszakot biztosít bármiféle hátrány elkerülésére (ebben az értelemben lásd az Alpenhain-Camembert-Werk és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás az 52. pontban] 66. pontját). Az a tény, hogy a felpereseket közvetlenül érinti ez az átmeneti időszak, nem elegendő ahhoz, hogy egyéniesítse őket.

69 Másodsorban, a felperesek azon állítását illetően, mely szerint a felperesek helyzetét egyéniesíti az, hogy az Európai Unióban a feta sajt jelentős részét ők állítják elő, elegendő arra emlékeztetni, hogy a pusztán tény, hogy valamely vállalkozás a kérdéses piacon nagy részesedéssel rendelkezik, nem elegendő önmagában a megtámadott rendelettel érintett minden más gazdasági szereplőtől való megkülönböztetésre (az Elsőfokú Bíróság T-114/99. sz., CSR Pampryl kontra Bizottság ügyben 1999. november 9-én hozott végzésének [EBHT 1999., II-3331. o.] 46. pontja, és az Alpenhain-Camembert-Werk és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás az 52. pontban] 58. pontja).

70 Harmadsorban, a felperesek helyzetének egyéniesítése céljából figyelembe veendő azon érvet illetően, mely szerint a „feta” elnevezés bejegyzésének következményei a verseny nézőpontjából a görög termelők javát szolgálják, mindenképpen emlékeztetni kell arra, hogy az a tény, hogy valamely általános hatályú jogi aktusnak eltérő konkrét hatása lehet különböző jogalanyok tekintetében, akikre vonatkozik, nem különbözteti meg őket a többi érintett gazdasági szereplőtől, amennyiben – mint jelen esetben – a jogi aktus objektíven meghatározott helyzetek alapján kerül alkalmazásra (az Elsőfokú Bíróság T-138/98. sz., ACAV és társai kontra Tanács ügyben 2000. február 22-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-341. o.] 66. pontja, valamint a Conqueste kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás a 44. pontban] 37. pontja).

71 A Bíróság továbbá kifejezetten megerősítette, hogy az a tény, hogy valamely felperes valamely eredetmegjelölés-bejegyzésről szóló rendelet elfogadásakor olyan helyzetben találja magát, melyből adódóan a termelési szerkezetét meg kell változtatnia, hogy a rendeletben előírt feltételeknek megfeleljen, nem elegendő ahhoz, hogy a jogi

aktus címzettjéhez hasonló módon egyénítettnek minősüljön (a La Conqueste kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás a 44. pontban] 35. pontja).

- 72 Ötödsorban a felpereseknek a Bizottság azon állítólagos kötelezettségére vonatkozó érvelését illetően, mely szerint a Bizottság köteles a felperesek helyzetét figyelembe venni valamely rendelet elfogadásakor; abból az egy megállapításból, hogy a Bizottság köteles tájékozódni azokról a negatív hatásokról, amelyekkel a szóban forgó aktus járhat bizonyos vállalkozásokra, nem lehet arra következtetni, hogy a vállalkozások személyükben érintettek az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében (ebben az értelemben lásd a Bíróság C-142/00. P. sz., Bizottság kontra Holland Antillák ügyben 2003. április 10-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-3483. o.], 75. pontját).
- 73 Ötödsorban és utolsóként, a hatékony bírói védelem kötelezettségére alapozott felperesi érvet illetően, közvetlen megsemmisítési kereset nem nyújtható be a közösségi bírósághoz, még ha e bíróságnak a nemzeti eljárási szabályokra vonatkozó konkrét vizsgálata alapján bizonyítható volna is, hogy azok nem teszik lehetővé magánszemélyek számára, hogy keresetet indítsanak a kérdéses közösségi jogi aktus érvényességének megtámadására (a Bíróság C-258/02. P. sz., Bactria kontra Bizottság ügyben 2003. december 12-én hozott végzésének [EBHT 2003., I-15105. o.] 58. pontja).
- 74 A Bíróság egyértelműen megállapította az EK 230. cikk negyedik bekezdésében előírt személyben való érintettség feltételét illetően, hogy bár ez utóbbit a hatékony bírói védelem elvének fényében kell értelmezni, figyelembe véve a különböző körülményeket, amelyek a felperest megkülönböztethetik, az ilyen értelmezés nem vezethet a kérdéses — és a Szerződésben kifejezetten előírt — feltételtől való eltéréshez a Szerződésben a közösségi bíróságoknak biztosított hatáskör túllépése nélkül. Következésképpen, amennyiben valamely természetes vagy jogi személy e feltételnek nem felel meg, semmilyen körülmények között sem nyújthat be valamely rendelet megsemmisítésére irányuló keresetet (a Bíróság C-50/00. P. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 2002. július 25-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-6677. o.] 36., 37. és 39. pontja és a C-263/02. P. sz. Bizottság kontra Jégo-Quéré ügyben 2004. április 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2004., I-3425. o.] 33. pontja).

- 75 A fenti megfontolásokból következik, hogy a dán fetasajt-termelők nem tekinthetők a megtámadott rendelet által személyükben érintettnek az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében.
- 76 A fentiekből az következik, hogy mivel a megtámadott rendelet általános hatályú intézkedésnek minősül, és a felpereseket nem érinti olyan helyzetből adódóan, amelyek rájuk sajátosan jellemzőek, illetve valamely olyan körülményből adódóan, amely megkülönbözteti minden egyéb személytől, és ennél fogva őket egyéni, a kereset elfogadhatatlan.

A költségekről

- 77 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felpereseket, mivel pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeik és a Bizottságnál felmerült költségek viselésére.
- 78 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első albekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik költségeiket. Jelen esetben a Görög Köztársaságot és Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezni kell saját költségeik viselésére.
- 79 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának harmadik albekezdése alapján az Elsőfokú Bíróság elrendelheti, hogy azok a beavatkozók, melyek nem tagállamok vagy intézmények, maguk viseljék saját költségeiket. Jelen esetben a SEV-GAP maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

A következőképpen határozott:

- 1) A keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.**
- 2) A felperesek maguk viselik saját költségeiket, valamint a Bizottságnál felmerült költségeket.**
- 3) A Görög Köztársaság, Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága és a Syndesmos Ellinikon Viomichanion Galaktokomikon Proïonton (SEV-GAP) maguk viselik saját költségeiket.**

Luxembourg, 2005. december 13.

E. Coulon

hivatalvezető

M. Jaeger

elnök